

## Drevo za Cerje

V soboto, 29. 2. 2020, je ob 7.30 izpred Živalskega vrta v Ljubljani odpeljal avtobus s približno 50 študenti in profesorji z Oddelka za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire Biotehniške fakultete v Ljubljani, ki so se odpeljali na pogodovno akcijo v Cerje nad Mirnom. Pri organizaciji dogodka so sodelovali tudi Društvo študentov gozdarstva, ZGS OE Sežana in Občina Miren-Kostanjevica, Pahernikova ustanova in organizacija Pro Silva.

Pri avtobusu smo si najprej razdelili orodje za sajenje, nato pa smo se sprehodili do razgledne točke skozi na novo zasajeni Drevored hvaležnosti, ki je že nastal v okviru pobude za pogodovanje Cerja po uničujočem požaru avgusta leta 2019. Ta je uničil skoraj 100 hektarjev gozda, ki je del zaščitnega območja Nature 2000, in napravil veliko škodo.



Slika 1: Veselo na delo (foto: osebni arhiv)

Na vrhu sta nas sprejela vodja OE ZGS Sežana Boštjan Košiček in mirenski župan Mauricij Humar, ki je izrazil neizmerno hvaležnost občanov na naš odziv na pogodovno akcijo Drevo za Cerje. Na razglednem vrhu stoji Pomnik braniteljem slovenske zemlje, od koder se proti jugu razprostira čudovit razgled na Jadransko morje, na severnem delu pa na Vipavsko dolino, Julijske Alpe, Dolomite in Furlanijo.

Na razgledno točko so okoliški prebivalci zelo ponosni, prav tako je rekreacijsko zelo priljubljena tudi med turisti, pohodniki in kolesarji. Pogodovanje je za Cerje pomembno tudi iz ekološkega vidika – na vrhu namreč burja doseže svojo polno moč, gozd pa blaži njene močne sunke. V soboto pa smo lahko na lastni koži občutili, da veliko moč na Cerju doseže tudi jugo.

Po krajši strokovni predstavitvi problematike požarov in načrta sanacije požarišča smo se razdelili v manjše skupine razporedili po območju in začeli s saditvijo sadik črnega bora (*Pinus nigra*), ki se je tako na Cerju kot tudi sicer povsod na Krasu izkazal za odlično pionirsko drevesno vrsto, ki dobro prenaša sušo in uspeva tudi na izčrpanih kamnitih tleh. Zaradi svoje odpornosti proti burji je zato nepogrešljiv pri ozelenitvi Krasa. Poleg njega pa tukaj sadijo tudi ostrolistni javor in hrast.

Pri pogodovanju so se nam pridružili tudi gozdarji z vsega Krasa. S skupnimi močmi smo kljub vetru vztrajali do posajene zadnje sadike - vseh je bilo okrog 3000 – delo pa nam je lajšala misel na županovo povabilo na izvrstno kosilo na izletniški domačiji v Novi vasi, kjer smo z užitkom pojedli joto s klobaso in krof.

Tjaša Babič  
2. letnik VSŠ Gozdarstvo



Slika 2: Priprava sadilne jame (foto: osebni arhiv)





Slika 3: Goličave bo nadomestil borov gozd (foto: osebni arhiv)